

cyjonalnej rozbudowy kopalń, nasycenia rynku dostateczną ilością wytworów drzewnych i t. d. Dzięki temu stworzyła się dla przemysłu drzewnego dobra konjunktura, tembardziej że Rosja sowiecka stała chwilowo poza nawiasem krajów eksportujących.

W tych warunkach przemysł drzewny zaczął się bardzo intensywnie rozbudowywać, na zachodzie i północy wprost przebudowywać, korzystając z wysokich kredytów inwestycyjnych. Nie zdawano sobie sprawy, że nadmierny popyt za drzewem jest zjawiskiem przejściowym. To też pierwszy spadek cen spowodowany z jednej strony nasyceniem rynków zbytu i wyczerpaniem nadprogramowych powojennych zamówień, z drugiej strony początkami ogólnoświatowego kryzysu, wreszcie zaś sukcesywnym powrotem Rosji sowieckiej do rzędu państw eksportujących, był dla przemysłu drzewnego niespodzianką stawiającą pod znakiem zapytania dalszą egzystencję szeregu przedsiębiorstw przemysłowych oraz właścicieli lasów.

Nie mniej jednak zjawisko kryzysu w produkcji drewna rozważane na dalszą metę nie może być tak groźne w jak innych dziedzinach, gdzie wysokość produkcji można w krótkim czasie znacznie usprawnić i podwyższyć.

W dziedzinie przemysłu drzewnego ilość stojącego do dyspozycji surowca sukcesywnie się zmniejsza wskutek stopniowego konsumowania kapitału drzewnego.

Stąd wniosek, że te przedsiębiorstwa drzewne i objekty leśne, które zdołają przetrwać kryzys, będą mieć daleko pomyślniejsze widoki rozwoju od innych gałęzi produkcji.

Fr. Krzysik.

Plans d'aménagement des forêts. — Instructions officielles — Applications pratiques, Vol. I. Belgique, France, Hongrie, Suisse, Province de Québec (Canada). Rome, Institut International d'Agriculture.

W wykonaniu uchwały powziętej na 1-ym Kongresie Leśnym odbytym w Rzymie w r. 1926 ukazała się świeżo publikacja Międzynarodowego Instytutu Rolniczego w Rzymie, zawierająca instrukcje urządzania lasów, obowiązujące na terenie Belgii, Francji, Węgier, Szwajcarii i prowincji kanadyjskiej Québec. Zarówno interesująca treść, jak i ilustracja przykładami stawiają tę publikację w rzędzie godnych poznania. Każda z ilustracyj jest bardzo charakterystyczną i wymagającą szerszego omówienia, co jednak z braku miejsca nie może nastąpić.

Instrukcja belgijska, podobnie jak francuska, węgierska i szwajcarska, zawiera rozporządzenia urzędowe dotyczące obowiązku planowego urządzania lasów, oraz instrukcję urządzania i wzory formularzy stosowanych w operatach. W instrukcji francuskiej spotykamy poza rozporządzeniami urzędowymi, przepisy dla leśników państwowych w zakresie urządzania lasów, sama treść instrukcji jest ujęta w formie jasnej i przystępnej. Instrukcja węgierska, pokrewna instrukcji austriackiej stosowanej w lasach państwowych w b. zaborze austriackim, zawiera nadto instrukcję dotyczącą odgraniczania stanu posiadania. Instrukcję urządzania ilustrują podane dwa przykłady urządzania a mianowicie dużych obszarów leśnych i lasów ekstenzywnych. Na specjalną uwagę zasługuje instrukcja szwajcarska ze względu na oryginalnie pogłębiony temat urządzania lasów górskich. Podany protokół urządzania lasów w prowincji Québec każe mniemać, że urządzenie tych lasów nie wykracza poza ramy szablonu.

Wymieniona publikacja stanowi pierwszy etap zapoczątkowanej serii wydawnictw tego rodzaju. Zamierzeniem wydawcy jest objęcie i treściwe przedstawienie wszystkich obowiązujących instrukcyj urządzania lasu.

W. Płoński.